

Opinia Komitetu Regionów – Europejska platforma na rzecz zapobiegania pracy nierejestrowanej

(2014/C 415/08)

Sprawozdawca	Dainis TURLAIS (LV/ALDE), przewodniczący Komisji ds. Bezpieczeństwa, Zapobiegania Korupcji oraz Porządku Publicznego, Rada Miasta Rygi
Dokument źródłowy	Wniosek dotyczący decyzji w sprawie utworzenia europejskiej platformy na rzecz usprawnienia współpracy w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej COM(2014) 221 final

I. UWAGI OGÓLNE**KOMITET REGIONÓW**

1. Pozytywnie odnosi się do wniosku Komisji Europejskiej dotyczącego utworzenia europejskiej platformy na rzecz zwalczania pracy nierejestrowanej. Przyznaje, że zjawisko to należy wspólnie zwalczać w sposób skoordynowany w trosce o to, by w Unii Europejskiej utrzymać wysokie standardy zatrudnienia, uniknąć poważnych skutków społecznych i gospodarczych oraz rozwiązać problemy dotyczące mobilności pracowników, a także w efektywniejszy i pełniejszy sposób wykorzystać kapitał ludzki.
2. Popiera propozycję włączenia kwestii fałszywego samozatrudnienia w zakres zainteresowania platformy. Jest to kwestia istotna ze względu na to, że fałszywe zadeklarowanie samozatrudnienia w celu uniknięcia zobowiązań prawnych lub podatkowych prowadzi do szkodliwych skutków podobnych do tych, które powoduje praca nierejestrowana, zwłaszcza jeśli chodzi o warunki pracy, system zabezpieczeń społecznych oraz ich długoterminowe finansowanie.
3. Przyznaje, że zaproponowana europejska platforma mająca wzmocnić współpracę w zakresie przeciwdziałania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej stanowi konkretny wkład w podejmowane obecnie wysiłki, by znaleźć nowatorskie rozwiązania nie tylko w zakresie podniesienia stopy zatrudnienia i realizacji założeń strategii „Europa 2020”, lecz także poprawy jakości zatrudnienia i bezpieczeństwa pracy w Unii Europejskiej.
4. Podkreśla, że w sprawozdaniu Eurofoundu ⁽¹⁾ stwierdzono, że „istnieje silne powiązanie między szeroko rozumianymi programami oszczędnościowymi a skalą i rozwojem gospodarki nierejestrowanej”. Ubolewa zatem nad dysproporcją między niewielkimi oszczędnościami poczynionymi dzięki środkom oszczędnościowym a potencjalnymi oszczędnościami możliwymi do uzyskania dzięki zwalczaniu pracy nierejestrowanej.
5. Podziela ocenę Komisji Europejskiej, że praca nierejestrowana przynosi poważne skutki budżetowe, gdyż pociąga za sobą niższe dochody podatkowe i składki na ubezpieczenia społeczne, a co za tym idzie, negatywnie wpływa na zatrudnienie, wydajność, warunki pracy, rozwój kompetencji i kształcenia przez całe życie. W ostatecznym rachunku skutkuje to niższymi prawami emerytalnymi i bardziej ograniczonym dostępem do opieki zdrowotnej. Podkreśla, że praca nierejestrowana stanowi poważne zagrożenie dla spójności społeczno-gospodarczej.
6. Podkreśla, że elementy te odgrywają szczególną rolę w funkcjonowaniu społeczności lokalnych i regionalnych. Zmniejszenie dochodów podatkowych wywiera bowiem negatywny wpływ na przychody do budżetów tych samorządów, a jednocześnie zwiększa ich wydatki na zaspokojenie podstawowych potrzeb obywateli. Efektami krótko- i długookresowymi pracy nierejestrowanej są m.in. niższe wynagrodzenia na danym rynku pracy, a bezpośrednim skutkiem dla osób podejmujących się takiej pracy jest brak opieki zdrowotnej, zabezpieczenia socjalnego czy odczuwalnie niższa emerytura niż w przypadku osób legalnie zatrudnionych. W związku z tym samorządy, które dotyka problem pracy nierejestrowanej, mają mniejsze możliwości poszerzenia wachlarza usług, które świadczą obywatelom, i trwałego podniesienia ich jakości.
7. Ubolewa, że we wniosku Komisji nie wspomniano o znaczeniu tychże samorządów lokalnych i regionalnych oraz Komitetu Regionów. Ponownie stwierdza, że to szczebel lokalny i regionalny władz znajduje się najbliżej osób poszukujących pracy i pracodawców oraz że rynek pracy jest głównie rynkiem lokalnym ⁽²⁾.

⁽¹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2013/243/en/1/EF13243EN.pdf>

⁽²⁾ Opinia CdR5278-2013 w sprawie wzmocnionej współpracy między publicznymi służbami zatrudnienia.

8. W tym kontekście wzywa Komisję do uznania, że samorządy lokalne i regionalne mają ważną rolę do odegrania w przeciwdziałaniu pracy nierejestrowanej, biorąc pod uwagę współpracę nawiązaną już między organami terytorialnymi i organizacjami pracodawców, pracowników czy też organami do spraw zatrudnienia, oraz sprawdzone rozwiązania w tej dziedzinie opracowane na poziomie lokalnym i regionalnym. Działania władz lokalnych mają decydujące znaczenie dla dobrego funkcjonowania platformy, gdyż to właśnie te władze najlepiej orientują się w codziennym życiu obywateli. Można by także, na wzór sieci EURES, uwzględnić partnerów społeczeństwa obywatelskiego, aby poszerzyć zakres działalności platformy.

9. Uważa, że platforma, która ma służyć wymianie informacji i sprawdzonych rozwiązań oraz określeniu wspólnych zasad, mogłaby wnieść znaczną wartość dodaną w kontekście obecnego kryzysu finansowego i gospodarczego oraz konieczności jak najwydajniejszego wykorzystania dostępnych zasobów ludzkich i gospodarczych. Platforma może potencjalnie sprzyjać spójnemu opracowaniu środków, które trzeba przyjąć, by przeciwdziałać pracy nierejestrowanej, należy jednak pamiętać o powszechności tego zjawiska i mieć świadomość, że jego wykorzenienie wymaga zastosowania konkretnych ukierunkowanych środków.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

10. Ma zastrzeżenia co do tego, że Komisja nie uzasadniła bardziej wyczerpująco zgodności między propozycją obowiązkowego udziału państw członkowskich w pracach platformy a faktem, że podstawa prawna wniosku, czyli art. 153 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zezwala wyłącznie na środki mające na celu zachęcenie państw członkowskich do współpracy. Podkreśla jednocześnie, że analiza Komisji dotycząca zgodności wniosku z zasadami pomocniczości i proporcjonalności ogranicza się do uzasadnienia wyboru instrumentu prawnego (decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady) i wartości dodanej całego wniosku, a nie odnosi się do obowiązku udziału w pracach platformy. KR zgłasza zatem zastrzeżenia co do zgodności między obowiązkowym charakterem wniosku a zasadą pomocniczości.

11. Podkreśla, że nie należy zwlekać z wdrażaniem dostępnych i skutecznych środków przez wszystkie państwa członkowskie w celu przeciwdziałania pracy nierejestrowanej i fałszywemu samozatrudnieniu.

12. Zauważa, że w trosce o skuteczną realizację celów platformy należałoby korzystać z wiedzy i doświadczenia społeczności lokalnych i regionalnych, ze względu na to, że współpracują one ze służbami zatrudnienia, organami zabezpieczeń społecznych, zainteresowanymi stronami oraz formalnymi i nieformalnymi sieciami obywateli, jak i ze względu na to, że zgromadziły one bezpośrednie doświadczenie i wiedzę dotyczące przyczyn występowania szarej strefy gospodarki na poziomie lokalnym i regionalnym.

13. Podkreśla, że w chwili przyjmowania regionalnych lub europejskich strategii mających na celu uczulenie na problem pracy nierejestrowanej, platforma musi się skonsultować z przedstawicielami samorządów lokalnych lub regionalnych, by strategie te nie były sprzeczne ze strategiami społeczności terytorialnych i nie wprowadzały dodatkowych obciążeń finansowych i administracyjnych. Dlatego należy zagwarantować władzom lokalnym i regionalnym większą swobodę w zakresie charakteru uczestnictwa w działaniach podejmowanych w ramach platformy.

14. Zwraca uwagę na to, że praca nierejestrowana jest zjawiskiem szczególnie negatywnym: pozbawia ona pracownika możliwości korzystania z odpowiedniej opieki zdrowotnej, gdy ulegnie on wypadkowi przy pracy, zachoruje lub zapadnie na chorobę zawodową, jak i możliwości korzystania z publicznej pomocy socjalnej, do której są uprawnione osoby ubezpieczone. Ponadto oznacza ona groźbę ubóstwa w wieku emerytalnym, a jednocześnie zmniejsza dostępne środki finansowe na poszerzenie usług publicznych i poprawienie ich jakości. Zresztą to kobiety i nastolatki są często objęci systemem pracy nierejestrowanej. Sytuacja ta jest absolutnie nie do przyjęcia w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

15. Zwraca uwagę zwłaszcza na konieczność prowadzenia kampanii informacyjnych i edukacyjnych w tym zakresie, by uświadamiać społeczeństwo o negatywnych aspektach pracy nierejestrowanej, dzięki czemu różne grupy obywateli, a zwłaszcza ludzi młodych, byłyby skutecznie informowane o negatywnych skutkach tego zjawiska dla gospodarki krajowej, poziomu życia obywateli, warunków pracy i ubezpieczeń społecznych w ciągu całego życia, a także o możliwościach poszerzenia wachlarza usług świadczonych przez samorządy lokalne i regionalne i podniesienia jakości tych usług. Podkreśla, że odpowiedzialność spoczywa na poszczególnych osobach i potencjalnych pracodawcach.

16. Zwraca uwagę na to, że ze względu na bezpośrednie związki ze społeczeństwem oraz na współpracę z pracodawcami działającymi na danym obszarze, dzięki wsparciu na szczeblu krajowym społeczności lokalne i regionalne mogą wnieść znaczny wkład w wykrywanie pracy nierejestrowanej i pomóc pracownikom, zwłaszcza grupom w najtrudniejszym położeniu, wejść na rynek pracy rejestrowanej.

17. Zauważa, że trzeba nie tylko zwalczać pracę nierejestrowaną, lecz także zmniejszać atrakcyjność takiej działalności i promować zatrudnienie legalne poprzez obniżenie w razie potrzeby obciążeń podatkowych i administracyjnych.

18. Przypomina o konieczności zwalczania pracy nierejestrowanej w szerszym kontekście migracji, gdyż możliwość podjęcia takiej pracy jest czynnikiem sprzyjającym napływowi nielegalnych migrantów i wykorzystywaniu ich na rynku pracy⁽³⁾.

Zainteresowane podmioty, cele i działanie platformy

19. Z zadowoleniem przyjmuje, że w posiedzeniach platformy uczestniczą, jako obserwatorzy, partnerzy społeczni, przedstawiciel Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) oraz przedstawiciel Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA), przedstawiciel Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) oraz przedstawiciele państw EOG. Wzywa do tego, aby na mocy art. 1 ust. 3 wniosku przyznać Komitetowi Regionów, jako przedstawicielowi samorządów lokalnych i regionalnych w Europie, taki sam status obserwatora.

20. Uważa za wskazane powstrzymanie się od zastosowania podejścia odgórnego, a raczej przyjęcie środków wpływających na przyczyny społeczne pracy nierejestrowanej na poziomie lokalnym dzięki dostosowaniu działań do różnych uwarunkowań społecznych, gospodarczych i geograficznych.

21. Pozytywnie odnosi się do propozycji wykorzystania w pracach platformy skutecznych narzędzi: banku wiedzy, wzajemnego zaufania i zasobu doświadczeń, wspólnych szkoleń i wymiany personelu czy też wspólnych wytycznych i zasad funkcjonowania. W obecnym kontekście gospodarczym te formy współpracy mają szczególne znaczenie, gdyż dają możliwość skuteczniejszego wykorzystania zasobów ludzkich i finansowych.

22. Podkreśla znaczenie promowania wewnątrz państw członkowskich i pomiędzy nimi projektów wymiany danych między organami publicznymi działającymi w obszarze zatrudnienia i pomocy socjalnej, tak aby zwiększyć poziom wiedzy na temat tego problemu i łatwiej wyłapywać oszustwa.

23. Popiera propozycję organizowania na poziomie europejskim kampanii informacyjnych na temat pracy nierejestrowanej. Należy zintensyfikować wysiłki mające na celu informowanie ludności o szkodliwych skutkach, jakie praca nierejestrowana i fałszywe samozatrudnienie wywierają na bezpieczeństwo i zdrowie pracowników, system zabezpieczeń społecznych, budżety krajowe, regionalne i lokalne, a co za tym idzie, na całe społeczeństwo. W kontekście skali euroceptycyzmu w Europie szczególnie ważne byłoby poprawienie stanu wiedzy społeczeństwa obywatelskiego, w szerokim rozumieniu tego pojęcia, na temat korzyści płynących z koordynowania na szczeblu europejskim polityk zatrudnienia prowadzonych przez poszczególne państwa członkowskie.

24. Zobowiązuje państwa członkowskie do konsultowania się z samorządami lokalnymi i regionalnymi lub organizacjami, które je reprezentują, w sprawie wyznaczenia pojedynczego punktu kontaktowego pełniącego funkcję członka platformy lub jego ewentualnego członka zastępczego.

25. Zachęca państwa członkowskie i ich punkty kontaktowe do jednoznacznego wyznaczenia ważnych przedstawicieli samorządów lokalnych i regionalnych lub ich organizacji przedstawicielskich, z którymi nawiążą one dialog zorganizowany i regularnie będą wymieniać informacje na temat pracy nierejestrowanej, by zagwarantować w ten sposób przedstawicielom poziomu krajowego dostęp do wiedzy i doświadczenia zgromadzonych na poziomie lokalnym i regionalnym. Takie postępowanie sprawiłoby jednocześnie, że do władz lokalnych i regionalnych docierałyby informacje dotyczące postępów dokonanych na poziomie państw i na poziomie Unii Europejskiej.

Inne działania

26. Uważa, że narzędzia wykorzystywane przez platformę powinny być także dostępne dla samorządów lokalnych i regionalnych, które dzięki temu będą mogły stać się skutecznymi partnerami organów krajowych w kwestiach dotyczących przeciwdziałania pracy nierejestrowanej.

⁽³⁾ Opinia CdR 9/2012 fin w sprawie globalnego podejścia do migracji i mobilności.

27. Zachęca państwa członkowskie, Komisję Europejską i Eurostat do gromadzenia i przetwarzania jak największej liczby danych jak najwyższej jakości dotyczących pracy nierejestrowanej, w tym na poziomie lokalnym i regionalnym, by podnieść w ten sposób poziom zrozumienia tego problemu i przyczynić się do jego rozwiązania.

28. Podkreśla, że ważne jest zagwarantowanie, by opracowanie narzędzi oceny, wskaźników i wspólnych analiz porównawczych nie miało na celu oceny sytuacji w poszczególnych państwach członkowskich w formie klasyfikacji, która zakłada współzawodnictwo, lecz by inicjatywy te były środkiem umożliwiającym wykrywanie pracy nierejestrowanej, formułowanie zaleceń i poprawę stanu wiedzy na temat tego zjawiska na unijnym rynku pracy.

29. Popiera postulat Parlamentu Europejskiego zawarty w rezolucji z 14 stycznia 2014 r., by Komisja zbadała korzyści wynikające z wprowadzenia oraz – w stosownym przypadku – udostępnienia europejskiej karty ubezpieczenia społecznego, w której mogłyby być zapisywane dane konieczne do sprawdzenia stosunku pracy, takie jak np. szczegóły dotyczące ubezpieczenia społecznego i czasu pracy.

30. Podkreśla, że istotne jest, by państwa członkowskie zwiększyły zasoby swych organów inspekcji pracy i by, zgodnie z zaleceniami MOP, na 10 tys. pracowników przypadła jeden inspektor. Należy to osiągnąć dzięki krajowym planom działania w zakresie wzmocnienia mechanizmów inspekcji pracy, które mogą być w razie potrzeby współfinansowane z europejskich funduszy strukturalnych.

31. Zwraca się do Komisji o zaproponowanie dyrektywy ustanawiającej minimalne normy inspekcji pracy, które byłyby stosowane w państwach członkowskich na mocy konwencji MOP nr 81. W dyrektywie trzeba określić funkcjonowanie systemu inspekcji pracy, transgraniczne szkolenia inspektorów pracy, a także ich uprawnienia i obowiązki.

III. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Artykuł 1 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>3. W posiedzeniach platformy mogą uczestniczyć jako obserwatorzy, na warunkach określonych w jej regulaminie</p> <p>a) przedstawiciele międzysektorowych partnerów społecznych na szczeblu Unii, a także partnerzy społeczni w sektorach, w których często występuje praca nierejestrowana;</p> <p>b) przedstawiciel Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) oraz przedstawiciel Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA);</p> <p>c) przedstawiciel Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP);</p> <p>d) przedstawiciele państw EOG.</p>	<p>3. W posiedzeniach platformy mogą uczestniczyć jako obserwatorzy, na warunkach określonych w jej regulaminie:</p> <p>a) przedstawiciele międzysektorowych partnerów społecznych na szczeblu Unii, a także partnerzy społeczni w sektorach, w których często występuje praca nierejestrowana;</p> <p>b) przedstawiciel Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) oraz przedstawiciel Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA);</p> <p>c) przedstawiciel Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP);</p> <p><u>d) przedstawiciel wyznaczony przez Komitet Regionów;</u></p> <p>e) <u>e)</u> przedstawiciele państw EOG.</p>

Uzasadnienie

Ze względu na lokalny charakter rynku pracy i te spośród działań przewidzianych w ramach funkcji platformy, które charakteryzuje wymiar lokalny i regionalny, takie jak przyjęcie strategii regionalnej, istotne jest, by w posiedzeniach platformy uczestniczył przedstawiciel wyznaczony przez Komitet Regionów jako obserwator, by reprezentować samorządy lokalne i regionalne państw członkowskich.

Poprawka 2

Artykuł 4 ustęp 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. W celu realizacji swojej misji platforma wykonuje w szczególności następujące zadania:</p> <p>a) podnoszenie poziomu wiedzy na temat pracy nierejestrowanej dzięki opracowaniu wspólnych pojęć i narzędzi pomiaru oraz promowaniu wspólnych analiz porównawczych i związanych z nimi odpowiednich wskaźników;</p> <p>b) rozwój analizy skuteczności różnych środków polityki w zakresie ograniczania występowania pracy nierejestrowanej, w tym środków zapobiegawczych i represyjnych, jak również ogólnie środków odstraszających;</p> <p>c) tworzenie narzędzi, np. banku wiedzy różnych praktyk i środków, w tym umów dwustronnych stosowanych w państwach członkowskich w celu zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej;</p> <p>d) przyjmowanie niewiążących wytycznych dla inspektorów, podręczników dobrych praktyk oraz wspólnych zasad prowadzenia inspekcji w celu zwalczania pracy nierejestrowanej;</p> <p>e) rozwój form współpracy zwiększających techniczne możliwości zwalczania transgranicznych aspektów pracy nierejestrowanej poprzez przyjęcie jednolitych ram wspólnych operacji w zakresie inspekcji i wymiany personelu;</p> <p>f) zbadanie sposobów poprawy wymiany danych zgodnie z unijnymi przepisami o ochronie danych, w tym rozpatrzenie możliwości wykorzystania systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI) i systemu elektronicznej wymiany informacji dotyczących zabezpieczenia społecznego (EESSI);</p> <p>g) rozwój trwałych zdolności do prowadzenia szkoleń dla organów egzekwowania prawa oraz przyjęcie jednolitych ram prowadzenia wspólnych szkoleń;</p> <p>h) organizowanie wzajemnych ocen w celu śledzenia postępów państw członkowskich w zakresie zwalczania pracy nierejestrowanej, w tym wsparcie wdrażania wydanych przez Radę zaleceń dla poszczególnych krajów w zakresie zwalczania pracy nierejestrowanej lub zapobiegania jej;</p> <p>i) zwiększanie świadomości problemu poprzez wspólne działania, np. kampanie europejskie, oraz przyjęcie strategii regionalnych lub ogólnounijnych, w tym podejść sektorowych.</p>	<p>1. W celu realizacji swojej misji platforma wykonuje w szczególności następujące zadania:</p> <p>a) podnoszenie poziomu wiedzy na temat pracy nierejestrowanej dzięki opracowaniu <u>metod pozwalających na dokonanie pomiaru pracy nierejestrowanej, zdefiniowaniu</u> wspólnych pojęć i narzędzi pomiaru oraz promowaniu wspólnych analiz porównawczych i <u>przetwarzaniu jak największej liczby danych najwyższej jakości</u> związanych z nimi odpowiednich wskaźników;</p> <p>b) rozwój analizy skuteczności różnych środków polityki w zakresie ograniczania występowania pracy nierejestrowanej, w tym środków zapobiegawczych i represyjnych, jak również ogólnie środków odstraszających;</p> <p>c) tworzenie narzędzi, np. banku wiedzy różnych praktyk i środków, w tym umów dwustronnych stosowanych w państwach członkowskich w celu zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej;</p> <p>d) przyjmowanie niewiążących wytycznych dla inspektorów, podręczników dobrych praktyk oraz wspólnych zasad prowadzenia inspekcji w celu zwalczania pracy nierejestrowanej;</p> <p>e) rozwój form współpracy zwiększających techniczne możliwości zwalczania transgranicznych aspektów pracy nierejestrowanej poprzez przyjęcie jednolitych ram wspólnych operacji w zakresie inspekcji i wymiany personelu;</p> <p>f) zbadanie sposobów poprawy wymiany danych zgodnie z unijnymi przepisami o ochronie danych, w tym rozpatrzenie możliwości wykorzystania systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI) i systemu elektronicznej wymiany informacji dotyczących zabezpieczenia społecznego (EESSI);</p> <p>g) rozwój trwałych zdolności do prowadzenia szkoleń dla organów egzekwowania prawa oraz przyjęcie jednolitych ram prowadzenia wspólnych szkoleń;</p> <p>h) organizowanie wzajemnych ocen w celu śledzenia postępów państw członkowskich w zakresie zwalczania pracy nierejestrowanej, w tym wsparcie wdrażania wydanych przez Radę zaleceń dla poszczególnych krajów w zakresie zwalczania pracy nierejestrowanej lub zapobiegania jej;</p> <p>i) zwiększanie świadomości problemu poprzez wspólne działania, np. kampanie europejskie, oraz przyjęcie strategii regionalnych lub ogólnounijnych, w tym podejść sektorowych.</p>

Uzasadnienie

Skuteczność operacyjną platformy można zagwarantować dzięki właściwym decyzjom podjętym na podstawie odpowiednio wybranych elementów. W tym celu trzeba dysponować szeroką bazą porównywalnych i jakościowych danych, których zgromadzenie musi stanowić jedno z pierwszych działań platformy stanowiących o powodzeniu w realizacji jej zadań.

Poprawka 3

Artykuł 5 ustęp 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. Przy wyznaczaniu przedstawicieli państwa członkowskie uwzględniają wszelkie organy publiczne, które uczestniczą w zapobieganiu pracy nierejestrowanej lub zniechęcaniu do niej, np. inspekcje pracy, organy ds. zabezpieczenia społecznego, organy podatkowe, służby zatrudnienia i organy ds. migracji, zwane dalej „organami egzekwowania prawa”. Mogą również, zgodnie z krajowym prawem lub praktyką, angażować partnerów społecznych.</p>	<p>2. Przy wyznaczaniu przedstawicieli państwa członkowskie uwzględniają wszelkie organy publiczne, które uczestniczą w zapobieganiu pracy nierejestrowanej lub zniechęcaniu do niej, np. inspekcje pracy, organy ds. zabezpieczenia społecznego, organy podatkowe, służby zatrudnienia i organy ds. migracji, zwane dalej „organami egzekwowania prawa”. Mogą również, zgodnie z krajowym prawem lub praktyką, angażować <u>samorządy lokalne i regionalne oraz</u> partnerów społecznych.</p>

Uzasadnienie

Ze względu na bezpośrednie więzi łączące władze lokalne i regionalne z obywatelami oraz na współpracę tych organów z pracodawcami i administracją odpowiedzialną za kwestie zatrudnienia, pracy nierejestrowanej i zabezpieczeń społecznych, istotne jest, by ukazać także wkład samorządów terytorialnych w naświetlanie problemów związanych z pracą nierejestrowaną, jak i w szukanie i wdrażanie rozwiązań w tej dziedzinie.

Bruksela, 7 października 2014 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Michel LEBRUN